

Cübbesi Şairliğin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Eylül 2019

Mavi ve ürkünç bir yıldığı evlat edinebilirim:
Kurabiye tadında bir gün dilediđim
Sarnıcı yüksündüğüm zulmün
Dokunaklı vaveyla
Tapındığım rahmetin de kazasını kılabilirim.

Ateş saçan gözlerinde gecenin
Cenin yıldızlar
Kehribar sevinçlerin de muştaladığı
Ön yargı dolu sağanak.
Feraha çıkacağım günlerin özleminde
Uykuya dalabilirim
Edimlerde rehavet
Taslađı ölüm olan bir senaryo
Ardıç kuşlarına dadanan yavru timsah
Şehirde ve tekin bir muhitte yaşadığımı sanırdım oysa.

Sonların muzdarip tınısı:
Elemle eklem yerlerimin sızladığı
Unutulmuş alfabe:
Kaçınıcı harfim nazarında yıldızın?

Tanrının matemimi paylaştığı gün ve gece.
Esefle yıkarım yüzümü
Dağınık saçlarım
Kuruladığım avuçlarım nasıl nasıl da
Kan kırmızısı.

Ölen cenin,
Ruhumda telkinsiz bir yemin
Ölümümü kutsayan rahmetin şüheda azameti
Günle kefen bezime işlediğim vesikalım resmim.

Şimdi kıvançla severim de yeri göğü
Apartman topuklarında leyleklerin

Bıraktığı içi yavru kuş dolu heybesi:
Hangi evin bahçesine kuracaksa yuvasını
Sözcüklerin tılsımlı vaveylası
Elbette sitem dolu o mizansende
Yok asla yerim.

Ne de topuklarından vurulan lanetin aknesi
Menenjit geçiren şiirde
Kucakladığım selameti
Bir garip dervişin hırkası adeta sığındığım
Asaletin ladesi.

Hurafeler iken donuk bir tebessümde baş tacı
Hangi akla hizmet şairliğin giydim cübbesini?
Bilfiil hizmet ettiğim o yedi emin:
Hani göğün savsakladığı sevdayı
Sağanak misali yığıdığım göğüs kafesim:
Şimdi umudu kestim dilim dilim
Ne zamandır şiirlerim mademki teselli bildiğim
Bir avuç gözyaşıma mı tav olacak
Sevdanın dizeleri?

Yutkundüğüm her kafiye
Elzem bir öfkeyle savuşan hece hece cehaletim;
Kalıbımı basarım ki;
Sırdaşım kalemim
Gözümden sakındığım o naif ahenk
Sözcüklerin sevgiyle eşleştiği kelim dahi
Sahip çıkarken bitimsiz hüznüme
Devasa kıblesi ömrün
Elbet saklı umut gelecekte.